

DUANIN KABUL OLMAMASININ SEBEPLERİ

Eûzubillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âkibetü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn.

İ'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-kitâbi kitâbullah ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve külle dalâletin fi'n-nâri. Ve bi's-senedi'l-muttasili ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sellem.

Hep beraber bir salavât-ı şerîfe getirelim.

Allâhumme salli alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Seyyidinâ Muhammedin salâten tüncînâ bihâ min-cemî'il-ehvâli ve'l-âfât. Ve takdî lenâ bihâ cemî'a'l-hâcât ve tutahhirunâ bihâ min-cemîi's-seyyiât ve terfe'unâ bihâ indeke a'lâ'd-deracât ve

tubelliğunâ bihâ aksâ'l-ğâyât min cemî'il-hayrâti fîl-hayâti ve ba'de'l-memât.

İslâm dininin en çok önem verdiği, kıymet verdiği şey müslümanların biribirini sevmesidir. Müslümanların biribirini sevmesi için elinden gelen teşviki Cenâb-ı Peygamber Efendimiz yapmıştır. Müslümanlıkta en mühim şey, müslümanların biribirine bağlanıp, cân-ı gönülden bir ana kardeşi, bir baba kardeşi neyse, bütün müslümanların da böyle kardeş olduğunu bilerek biribirlerini son derece sevmeleri. Saygı, sevgi, hürmet, ikram, izzet, ihsan gibi şeylerle sevgi tezahür eder. Yoksa “Ben seni seviyorum.” demek kâfi değildir. Sevgide hürmet lazım, saygı lazım, tâzim lazım, îzaz lazım, ikram lazım, ihsan lazım. Sevgi bunlarla tahakkuk eder. Bunlar olmadıkça kuru el öpmek, ayak öpmek, etek öpmek para etmez. Sevgi ancak hürmet, saygı, ikram ve ihsanın şeyşidir.

a. Ulemadan sor, öğren

Onun için Cenâb-ı Peygamber bu hadisinde;

«سَائِلِ الْعُلَمَاءِ، وَخَالِلِ الْحُكَمَاءِ، وَجَالِسِ

الْكُبْرَاءُ. الْحَكِيمُ عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ.

*Sâili'l-ulemâe ve hâlili'l-hukemâe ve câlisi'l-küberâe.*¹

Sâili'l-ulemâe. “Ulemadan sor, öğren.” diyor.

Neyi?

İslâm’a ait, İslâm’ın icapları, iktizaları nelerse onları öğrenmek için ulema ile ihtilat et, [onların yanında] bulun, onlardan ayrılma. Çünkü İslâm’ın esası olan şeyleri sana onlar bildirecek.

Onun için bir hadîs-i şerîfte, tekrarlıyorum onu birkaç defadır, Cenâb-ı Peygamber Efendimiz buyurdular ki;

“*Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah* demeyen kimse cennete girmeyecek.”

İsterse elektrik icat etsin, isterse ne icat ederse etsin. Değil mi ki müslüman değil, *lâ ilâhe illallah* demiyor, o cehennemliktir.

¹ İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, V, 234, r. 25589; İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, VII, 144, r. 34835; Beyhakî, *el-Medhal*, I, 297, r. 442; Beyhakî, *el-Medhal*, I, 297, r. 444; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXII, 125, r. 324; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXII, 133, r. 354; Hakîm et-Tirmizî, *Nevâdiru'l-usûl*, I, 421; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, IX, 178, r. 25584; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, X, 238, r. 29263; Sehâvî, *Mekâsidü'l-hasene*, I, 278, r. 362; Harâitî, *Mekârimü'l-ahlâk*, I, 241, r. 736.

Ama canım bu kadar İslâm'a, insanlığa fevâidi, faydaları varmış.

Ne cehenneme olursa olsun. Müslüman olmadıktan sonra ona cennet yok.

“Ama müslüman olamazsınız!”

Şu tâbire dikkat edin.

“Ama müslüman olamazsınız biribirinizi sevmedikçe.”

Bak, şu Müslümanlığın tefsirine bakınız efendi!

Siz biribirinizi sevmedikçe müslüman olamazsınız. Binâenaleyh gıybet Müslümanlıkta haramdır.

Neden haramdır?

Müslümanların arkasından biribirinin böyle dedikodusunu yapınca insan biribirinden soğur. Soğumaya vesile olur, sevginin yerini buğz kaplar. Sevginin yerini buğz kaplar, ondan sonra onu görürsem yüzüne bile bakmak istemem, o da benim yüzüme bakmak istemez.

E nerde kaldı Müslümanlık?

Haa, bu dedikodularla beraber hürmet [gidiyor.] Müslümanın parası, canı nasıl kıymetliyse, ırzı, namusu ve şerefi de ondan

daha kıymetlidir. Para nasıl kıymetli, can nasıl kıymetliyse, ırz, namus, şeref ondan daha kıymetlidir. Binâenaleyh bir müslümanı ırzına, şerefine dil uzatıp onu rencide edecek bir hâli yapmak onun canına kastetmekten daha beterdir. Çünkü Müslümanlık biribirimize sevgiyi istiyor, o sevgiye bunlar muhalif.

b. Hikmet sahipleriyle de düşüp kalkın

Onun için dünyada da ulemaya muhtacız âhirette de yine onlara muhtacız. Onun için Cenâb-ı Peygamber;

Sâili'l-ulemâe ve hâlili'l-hukemâe. “Hükemâ, hikmet sahipleriyle de düşüp kalkın.”

Onlarla da karışın. Çünkü hikmetlerde, hakîmâne konuşulan sözlerin içerisinde büyük ibretler vardır. Mesela şairlerin bir çok sözleri vardır ki onlardan çok ibretler alınır. Hele bizim eski sofiyyûnun söyledikleri, şiir dediğimiz manzumeler vardır ki çok ibrete değer şeylerdir. Onun için onlarla da münasebette bulunun, onları yabana atmayın. Çünkü insanlar onların gerek sözlerinden gerek şiirlerinden büyük istifadeler ederler. Onlara muhalefete de tehdit var. Onlardan uzak kalmanız sizin aleyhinize ve sizin zararınızdır.

“Canım bu ulemayı nerden bulacağız şimdi biz?”

Haa, sen cennete git orada bulursun. Bu dünyada istediğini bulamazsın.

Şunun şu kusuru var, bunun da bu kusuru var.

Kusursuzunu nerden bulacağız o zaman?

[Kusursuzunu] ancak cennette [buluruz].

Binâenaleyh senin, sana dinini öğretebilen bir insan [bulmandır.] Buradaki ilimden murad Arapça ilmine vâkîf olmak değil demek değildir. Arapça ilmi var ya. Arapça ilmi, yahut başka dil bilmek ilmi değil. [Buradaki ilimden murad,] Allah bilgisine vâkîf olan ulemadır. Yani seni beş şeyden çeker diğer beş şeye havale eder.

Mesela dünyayı sevgiden, dünyaya karışmaktan seni men eder, seni Allah’a sevk etmeye çalışır. İlmin birinci meziyeti seni dünyaya sevk etmekten değil seni âhirete sevk edecek, seni Allah’a sevk edecek yola seni sevk etmeye çalışır. Zevk ve şehvetin düşmanıdır, zevk ve şehvetin yerine sana itidal tavsiye eder. Fukaraya yardım tavsiye eder,

“Şehvetin uğrunda paralarını harcayacağına Allah yolunda harca.” der.

Şimdi mesela yaz mevsimi, herkes 10 bin, 20 bin, 30 bin para harcıyor, hep sefâhathanelerde yaşıyor. Fakat şimdi bizim yavrular yarın burada kış günü odunsuz kömürsüz, beton evlerin içersinde ne zorluk içersinde okumaya çalışırlar. Gelin kardeşler buraya bir kalorifer yapacağız, verin beşer onar kuruş dediğiniz vakitte, herkes ağlamaya başlar.

Niçin?

Üç aylık zevkin için dünyaya veriyorsun ya bugün 10 bini 20 bini hiç kıymadan.

Cenâb-ı Peygamber ne dedi?

أَتَخَوَّفُ عَلَى أُمَّتِي اثْنَتَيْنِ: يَتَّبِعُونَ الْأَرْيَافَ

وَالشَّهَوَاتِ

*Etehavvefü alâ ümmetî isneteyni: yet-be'ûne'l-eryâfe ve's-şehvâti.*²

“Ümmetim için iki şeyden çok korkarım, iki şeyden.”

Birisi;

Yetbe'ûne'l-eryâfe.

Eryâf, bugün sayfiye dediğimiz, sayfiye dediğimiz kır, deniz, envai çeşit yerlere hücumla gider insanlar. Gider, namaz yok niyaz yok ezan yok. Olsa da,

“Namazımı kılıyorum ben efendim orada da!”
Kılıyorsun ama cemaatten mahrumsun. Sünnetten, bir sünnet-i seniyyeden mahrum olmanın vebalini bilsen, dünyayı feda edersen de onu istemezsin. Bir sünnet-i seniyyenin edası için dünyayı feda edersen onu istemezsin!

Ne demek bu?

Onun için ulema dediğin vakitte, seni Allah’a sevk eden kimseyi arayacaksın.

O hükemâ, hikmet sahipleri [ile düşüp kalkın.].

Ve câlisi'l-küberâe.

Küberâ kimdir bilir misin?

Büyük adam, dağ gibi adam değil. Küberâ büyük, dağ gibi değil ama. Ahlâken büyük, zühd ü takvâ sahibi.

Zühd ü takvâ sahibi insanlarla muhâlata et. Onlarla düşüp kalkmak da, onlarla görüşmen

de senin zühd ü takvâ sahibi olmana vesile olur. Biliyorsun ya madenler kimlerle temas ederlerse, o temas ettiklerine nasip alırlar. Demiri ateşin içine korsun demir ateşten nasip alır o da kızarır.

Neden kızardın, sen demirdin yahu, neden kızardın şimdi?

“Ateş beni kızarttı.” der.

Demir, demiri ateş kızartıyor da, yakıcı bir hale getiriyor da, insan, İslâm ile, ulemasıyla, hükemasıyla, fukahasıyla, zahidleriyle böyle düşüp kalktığı vakit de onu yakmıyorsa, ona tesir etmiyorsa, ikisinin birbirine zıddiyeti var demektir.

Yine bakınız;

«سَارِعُوا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ، فَالْحَدِيثُ مِنْ صَادِقٍ
خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ. الرَّافِعِيُّ
عَنْ جَابِرٍ.»

*Sâriû fî talebi'l-ilmî fe'l-hadîsü min sâdikin hayrun mine'd-dünyâ ve mâ aleyhâ min zehbin ve fiddatin.*³

Sâriû fî talebi'l-ilmî. “Siz bu Allah ilmini kazanmakta gayret edin, çalışın, uğraşın.”

Birbirlerinizle, “Ben senden daha çok öğreneceğim. Ben senden daha çok fazla yapacağım.” diyerekten müsabaka da edin.

Ama;

Fe'l-hadîsü min sâdikin.

Bak bak, hayırlı, niyeti temiz, hâlisâne, dünya menfaatleriyle değil.

“Dünya menfaatleriyle bir şey kastederekten değil de sırf Allah için bir kimsenin bir sözü.”

Hayrun mine'd-dünyâ ve mâ aleyhâ. “Dünyadan ve dünyanın içindekilerin hepsinden daha hayırlıdır.”

Ne yapıyorsun sen arkadaş?

Allah yolunda bir ilmi tahsil et ve onu Allah için söyle! Onu Allah için söylediğin vakitte senin bu hareketin; menfaati dünya talep etmeksizin, başka bir gayen olmamak şartıyla dünya ve dünyanın içersinde olan her şey ki,

³ Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, X, 154, r. 28788; Râfi'i, *et-Tedvîn fî ahbâri Kazvîn*, I, 188.

Min zehebin ve fiddatin. İnsanların en çok değer verdiği şeyler altın gümüştür ya!

“Dünyanın içerisinde ne kadar altın gümüş varsa onlardan daha hayırlıdır.” buyuruyor.

«سَاعَتَانِ تَفْتَحُ فِيهِمَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَقَلَّ مَا
تُرَدُّ عَلَى دَاعٍ دَعْوَتُهُ: عِنْدَ حُضُورِ الصَّلَاةِ، وَعِنْدَ
الصَّفِّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. حُبُّ وَالِدَيْهِ طَبِيبٌ وَابْنُ
عَبْدِ الْبَرِّ فِي "التَّمْهِيدِ" خَطٌّ ضَعْفٌ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ،
مَالِكٌ شَعْنُهُ مَوْقُوفًا.»

*Sâ'atâni tuftehu fîhimâ ebvâbü's-semâi ve kalle mâ türeddü alâ dâin da'vetühû: İnde huduri's-salâti ve inde's-saffi fî sebîlillâhi.*⁴

Sâ'atâni. Buradaki saatten murat 60 dakika değil. Bu sâat-i seriyyedir. Bu 60 dakikaya sâat-i nücûmiyye derler. Bu saatlerin, dakikaların miktarı sâat-i nücûmiyye üzerine

⁴ Muvatta', "Salât", r. 7; İbn Hibbân, *Sahîh*, V, 5, r. 1720; İbn Hibbân, *Sahîh*, V, 60, r. 1764; İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, VI, 30, r. 29242; Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, I, 605, r. 1939; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, VI, 140, r. 5774; Taberânî, *ed-Duâ*, I, 167, r. 489; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, II, 101, r. 3331; Deylemî, *el-Firdevs*, II, 334, r. 3505; İbn Asâkir, *el-Mu'cem*, I, 301; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-evliyâ*, VI, 343; İbn Hacer, *Telhîsü'l-habîr*, IV, 265, r. 1851.

yapılmış 24 saatin saatleridir, dakikalardır. Ama burada saatten murad bir an. Bir an için.

c. İki an vardır ki sema kapıları açılır

Sâ'atâni. “İki an vardır ki.” *Tüftehu fîhimâ ebvâbü's-semâi.* “Sema kapıları açılır.”

Bu açılış ne kadar zaaman eder, Allah bilir.

Ve kalle mâ türeddü alâ dâin da'vetühû.

“Pek nâdirattandır ki o anlarda Allah'a elini açıp yalvaranların duası geri çevrilir, yani çevrilmez.”

Bu saatlerde yapılan dualar katiyen çevrilmez. Ama ne yaparsan bazılarının duası çevrilir. Çünkü duasındaki [reddediliş sebebi] tevbe etmemiştir, istiğfar etmemiştir. Abdesti yoktur, namazını kılmıyordur. Öyle haldeyken yaptığı dua reddolunur. Fakat abdestiyle, tevbesiyle, istiğfarıyla yaptığı dua katiyen çevrilmez demek.

Bu iki ânın birisi;

İnde huduri's-salâti. Müezzin ezanı okudu, herkes camiye koşuyor. Müezzin de *Allahu Ekber Allahu Ekber...* diye kâmet yaptı. Herkes saflarını düzeltti, namaza hazır bir vaziyette.

“Bu hazır vaziyetteyken yapılan dua katiyen geri çevrilmez.” buyuruluyor.

Buna çok dikkat etmek lazım.

Birisi de;

Ve inde's-saffi fî sebîlillâhi.

Bir safta düşman karşısında saf almış muharebeye hazır vaziyette.

“O hazır andayken yapılan dua da geri çevrilmez.”

Eğer o anda candan; “Yâ Rabbi! Şu düşmanı kahret, bizi galip kıl!” diyerekten o asker o anda dua yapsalar, yalvarsalar muhakkat o vakit reddolunmaz bu dualar.

Ravileri çoktur....

Şimdi bunu da güzel dinleyin.

«سَاعَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ خَمْسِينَ حَاجَةً.»

الدَّيْلَمِيُّ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

*Sâatün fî sebîlillâhi hayrun min hamsine hac-ceten.*⁵

Sâatün. “Bir an.”

⁵ Deylemî, *el-Firdevs*, II, 334, r. 3504; Bûsirî, *İthâfu'l-hiyere*, V, 94, r. 4291; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, IV, 298, r. 10579; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, IV, 318, r. 10691; İbn Hacer, *Metâlibü'l-âliye*, IX, 285, r. 1948.

Yani 60 dakika değil ama, air zaman.

Fî sebîlillâhi. “Adamın Allah yolunda bir gayreti var.”

Allah yolu denince, mahsusen mutlaka düşman karşısına çıkıp da süngü takıp hücum etmek, şehit olmak değil. Herhangi bir şey ile düşmanıyla mücahede ediyor. Düşmana düşmanıyla mücadele ediyor. Bu mücadelesi ne kadar zaman olursa olsun çok dikkat edin.

Hayrun min hamsîne hacceten. “Elli defa haccetmekten hayırlıdır.”

Elli defa hacca gitmekten, bir insanın fiseb-illillah Allah yolunda mücadelesi evlâdır. Şimdi bir insanın Allah için başkalarına hayırlı olması tabi evlâ birşeydir, fakat en evvel insanın kendi nefsi mukaddemdir. Kendini ıslah etmek, kötü huylarını terk etmek, iyi huyları da kazanabilmek ve lazım gelen ilmi elde edebilmek için bir an böyle mücadelesi 50 hacca bedel.

Şimdi hacca giderken 10 bin lira tayyare parası. Parayı koyuyoruz cebimize gidiyoruz. On bin lira, orada da bir çok meşakkat var.

“Gel kardeş, Allah yolunda bir yere kendini hapset, dünyadan elini eteğini çek, ‘Allah de

dur bakalım.’ Bir şey yapmayacaksın. Kılıç yok top yok tüfek yok. Otur bir yerde Allah ile meşgul ol. Allah de yalnız. İrtibatını kes.”

Bu, bunun bir ânı 50 hacca [bedel].

Elli vakti?

50 x 50 ne eder?

2500 hacca bedel oluyor.

Şimdi diyoruz ki düşmanın silahına karşı silah kullanamazsak, düşmanın silahına karşı silahımız yoksa mağlup oluruz. Onun tayyaresi var, atomu var, şusu var busu var, çeşitli füzeleri var filan. Onları biz de elde etmek mecburiyetindeyiz ki o bize kullandığı vakitte biz de ona mukabele edelim.

Bu güçle [olacak birşey]. Bir de İslâmlığın, demin arzettiğim gibi sevgi meselesi [vardır]. Müslümanlık sevgiye bağlanan bir dindir. Müslümanlığın esası, kökü sevgi üzerinedir. Müslümanların birbirini sevmesi [çok önmelidir.] Hatta biri şarkta biri garpta, arada harç yok, müslüman bir bina gibidir. Müslüman bir ceset gibidir, iki değildir. Bir ceset neyse [iki müslüma da öyledir.] Cesette azalar var, çeşitli parçalar var. Bu parçaların hepsi, tüyüne varıncaya kadar, Müslümanlığa hizmet ediyor.

Binâenaleyh bir çeşit insanlarız ama hepimizin gayesi İslâmiyettir. Bu vücuttan herhangi bir parça bu vücuda hizmet etmezse muattal kalıyor, felç oluyor. Felç olmuş bir vücudun hali neyse İslâmiyete hizmet etmeyen adamın hâli de odur.

Biliyorsunuz ki müslümanın çeşitli muharebe yolları vardır. İslâm akaidini bozucu fikirler[den uzak durmak gerekir.] İslâm akaidini, İslâm ahlakını bozucu çeşit eserler alır okursun, mecmualarıyla beraber evine de götürürsün. Ahlakı ifsad edici, dini ifsad edici, zihinleri bulandırıcı bir çok eserler. Bunlara bir kuruş [vermek] İslâmiyete düşmanlıktır. Bunlara bir kuruş verebilmek İslâmiyete muhaliftir.

İslâm'ı seven İslâm'ın düşmanına yardım eder mi?

İslâm'ı seven İslâm'ın düşmanına yardım eder mi kardeş?

Demek ne kadar şuursuz bir hale gelmişiz ki İslâm'ın düşmanını kendimiz yaşatıyoruz.

Bu memlekette yahudi yaşayabilir mi?

Biz müslüman olursak yaşayamaz. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in zamanı

saâdetlerinde nasıl yaşayamadıysa [bugün de yaşayamaz.] Ama biz ona köle olduktan sonra o da bizim başımızda elbette bize sahip olacak.

Binâenaleyh müslüman o kadar uyanacak ki, uyanık olacak ki müslüman kimdir? Müslümanın düşmanı kimdir, dostu kimdir? [bunu bilecek,] müslümanın düşmanına katiyen hizmet etmeyecek. Onun mecmuasını almak, bilmemesini almak, okumak, okutmak ona yardımdır.

Sen nasıl müslümansın ki ona yardım ediyorsun?

Sonra da diyorsun ki;

“Benim çocuk beni dinlemiyor, benim kız da beni dinlemiyor.”

Elbette dinlemeyecek!

Onun için fisebilillah, ki bu gerek nefsiyle, gerek çoluğunun çocuğunun ıslahı ile mücadelede bulunan bir insanın bir ânı 50 hacca bedeldir. Bir ânı 50 hacca bedeldir.

Bugün 10 bin 20 bin liraya harcarız gideriz oraya, zevk ü sefâ. Ne olmuş yaşarız orada. Yaşamak yeri orası. Zevk ü sefâ yeri. Paran

olduktan sonra yaşa, ama nefsiyle mücadele çok ağır bir iştir.

Yalnız başına kalacaksın da Allah ile meşgul olacaksın ha? Olur iş mi bu?

[Çok zor...]

Bak şimdi;

«سَاعَةٌ مِنْ عَالِمٍ يَتَكَيُّ عَلَى فِرَاشِهِ يَنْظُرُ فِي
عِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ الْعَابِدِ سَبْعِينَ عَامًا. الدَّيْلَمِيُّ
عَنْ جَابِرٍ.»

*Sâatün min âlimin yettekîü âla firâşihî yanzuru fî ilmihî hayrun min ibâdeti'l-âbidi seb'îne âmen.*⁶

Sâatün min âlimin yettekîü âla firâşihî. “Bir alim yatağına şöyle yaslanmış.”

Yatak sefası de. Başının altına elini koymuş, şöyle yatağına uzanmış, elinde de kitabı. Hem mütâlaada bulunuyor, yorulmuş biraz da işte yatacak biraz. Uyku halinde iken kitabı elinde mütâlaada.

⁶ Deylemî, *el-Firdevs*, II, 333, r. 3504; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, X, 154, r. 28789.

Yettekîü âla firâşihî yanzuru fî ilmihi. “Zih-
ninde veyahut kitabına bakmak suretiyle
mütâlaada, tefekkür halinde.”

Hayrun min ibâdeti'l-âbidi seb'îne âmen.

Bunun bu hâli [şuna benzer;] en âbid insan,
geceleleri uyumuyor sabahlara kadar ibadet
ediyor, gündüzleri bütün oruçlu. Eline kazan-
dığını da dağıtıyor, herkese veriyor.

“Onun böyle mütâlaası, böyle âbidlerin 70
senelik ibadetinden hayırlıdır.”

Sen bunu hangi ilimle değışeceksin şimdi?

Adam uzaya gidiyor hocaefendi, bırak şimdi o
lafları. Adam aylara gidiyor bilmem nerelere
gidiyor şimdi. Şimdi bunun sırası mı?

Ne cehenneme giderse gitsin! Allah lazım
bize! Allah'a gitmeyen yolların hepsi bâtil
yoldur. Yol Allah yoludur. İstersen o yolu ter-
cih et ister bu yolu tercih et.

Bak şimdi bunu da dinle.

سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ. حم خ م ت

هـ ن عـن ابن مسعود، هـ حل والخرائطي عن أبي

هريرة، قط عن جابر، هـ طب عن سعد وعبد الله بن

Sibâbu'l-müslimi füsûkun ve kıtâlühû küfrün.
Sibâb, sebbetmek, pis laf söylemek. Sövmek de deriz ya ona biz. Çeşitli şeyleri var. Sebbetmek. Bir müslümana sebbediyor. Kızmış, müslümanın aleyhinde veriyor vereceğini.

Geçen bir şeyden, çok ayıp şey bunlar ya, Allah hepimizi affetsin. Birisine birisini söylemişler de;

“Bırak şu münafığı.” demiş.

Fakat bunun bir din adamının ağzından çıkışı kadar ayıp bir şey yok. Bir din adamı bir adamı münafıklıkla [suçluyor].

Acaba sen münafık değil misin?

Nasıl o adama, o müslümana münafık diyorsun sen?

Sen münafık değil misin?

Ömründe yalan söylemedin mi sen?

Sözünden kim bilir kaç defa döndün, aldattın insanları?

Bunlar münafıklık alâmeti değil mi?

Sen kendini büsbütün saraya çıkardın da karşıdaki adama nasıl münafık demeye dilin varıyor senin?

Sen nasıl müslümansın?

Müslüman, kardeşinin ayıplarını örtücü olan insan değil mi?

Müslüman, kardeşinin ayıplarını örtücü, saklayıcı, onu himaye edici. Senin kardeşin o kardeş.

Sen nasıl o kardeşine tâyib ediyorsun, insanların içerisinde onu rezil-i rüsvay etmeye çalışıyorsun?

Hangi cesaretle yapıyorsun bu işi?

[Bunu yaptıktan sonra] senin ne kıymetin kalır artık?

Müslüman diye kendini nasıl satıyorsun?

Bak şimdi, *sibâbü'l-müslimi*. “Müslime sebetmek.” diyor. ırz-ı namus en büyük nimettir. Bir müslümanın ırz-ı namusuna hanel verecek en ufak bir harekette, hatta göz ve kaş ile şöyle hani bir bakışlar vardır ya. Çirkin bakışlarla, şöyle sert bir bakışlarla bakmak da kafidir.

Veylüllü külli sûresini oku!

Sibâbu'l-müslimi füsûkun.

Fusûk, tâat-i ilâhiyeden huruc eden adamın adı. Tâat-i ilâhiyeden çıkmış olan adamın adı.

“Böyle bir müslüman kardeşine sebbeden insan tâat-i ilâhiyeden çıkmıştır.”

O fâsık olmuştur, fâsıklık sıfatını almıştır.

Ve kıtâlühû.

Şimdi bir de bu müslüman kardeşikle dövüşe kalkıyor, öldürmeye çalışıyor. Bu da;

Küfrün. “Ya mecaz tarikiyle ya hakikat tarikiyle küfürdür.”

Bir müslüman kardeşinin kıymeti çok yüksek canım. İslâmiyetten büyük bir nimet yok ki!

Sen o müslüman kardeşini nasıl olur da onunla kavgaya, öldürmeye, kıtâle kalkarsın?

Ravilerini okuyayım: Ahmed b. Hanbel, Buhârî, Müslim, Tirmizî, İbn Mâce Neseî İbn Mes’ûd’dan, bir. İbn Mâce, Ebû Nuaym *Hilye*, el-Harâitî Ebû Hüreyre’den, iki. Dârekutnî Cabir’den, üç. İbn Mâce, Taberânî Sa’d ve Abdillâh b. Amr b. Nu’mân.

Beş taraftan gelen rivayette bu hadis bu kadar sağlam rivayet etmişler.

Bir müslümana dil uzatmak kadar çirkin bir şey, kötü bir şey yok. Tâat-i ilâhiyeden çıkmış bir adamın hâlidir. Onun için insan diline sahip olması lazım.

Kızdın, kızdın!

Sen kız, ama bir müslümanın aleyhinde, onu rencide edecek ufak bir sözü ağzından çıkar-
ma. Eğer müslümansan! Ama bazı adam da
vardır ki Allah esirgeye, alışmıştır. Alıştığı
için o [küfür] ağzında artık ekmek yemek
gibi, kızdı mıydı fırlatır durur.

Canım sen de biraz müslümansın be müslü-
man kardeş! Kendine gel artık!

Bu kızgınlığının ne haddi var?

Ateş olsan cümrün kadar yer yakarsın.

Bu dünya ne senin ne benim! Ne peygamber-
lere kalmış ne firavunlara kalmış. Hepimiz
bırakıp [gideceğiz,] seyir halindeyiz. Bu dün-
ya sefer halinde, biz de bu seferin içerisinde-
yiz. Birgün elbette bizde buradan ayrılıp gi-
deceğiz.

O toprağın içerisindeki çürüme vaziyeti hiç
gözünün önüne gelmiyor mu senin?

Hep böyle cesur, kuvvetli, yıkıcı kırıcı bir
mahluk mu kalacaksın sen?

Sen de yarın o mezarın içine girecek, toz top-
rak içerisinde, kurtların bilmem kuşların na-
sipleri olacaksın.

Onun için tasavvuf sahiplerinin dervişlere
verdiği ilk nasihat;

“Ölümü düşün oğlum! Ölümünü hatırından çıkarma. Hem öyle düşün ki her an ölüme hazır bir halde bulun. Düşün bakalım ölümünü. Nasıl o güzel bedeni bırakacaksın. O güzel gözler yanaklar, her şey, kuvvetler kudretler nasıl elden ayaktan kesilip o musallâ taşının üstüne yatacak. Komşuların omzu üzerinde o çukura gömülecek. Orada en nihayet toza toprağa karışıp kaybolacaksın. Onun hesabıyla kitabıyla meşgul ol!”

İlk dersi oradan veriyorlar, “Ölümünü hatırından çıkarma!” diyor.

Onun için hepimize bir ders.

«سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُرْسِلُ عَلَيْهِم مِّنَ الْفِتَنِ إِرْسَالًا

الْقَطْرِ. طَبَّ ض عَنْ بِلَالٍ.»

*Sübhânallâhillezî yürsilü aleyhim mine'l-fiteni irsâlü'l-katri.*⁷

⁷ İbn Ebî Şeybe, *Müsned*, II, 160, r. 647; İbn Ebî Şeybe, *Musanef*, VII, 459, r. 37217; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, I, 356, r. 1084; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, II, 305, r. 2272; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, II, 310, r. 2290; Heysemî, *Mecme'u'z-zevâid*, VII, 307, r. 12355; Heysemî, *Mecme'u'z-zevâid*, VII, 307, r. 12356; Bûsirî, *İthâfu'l-hiyere*, VIII, 55, r. 7464; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-sahâbe*, III, 1680, r. 4209; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-sahâbe*, VI, 3060, r. 7079; İbn Ebî Âsım, *el-âhâd ve'l-mesâni*, V, 140, r. 2678.

Sübhânallâh, edât-ı taaccüb. *Sübhânallâh* bir tesbihtir ama taaccüb edâtıyla *sübhânallâh!* Hani insan, bazı bir şey olur da *sübhânallâh!* der ya.

İşte bu Cenâb-ı Peygamber [burada] taaccup olarak;

Sübhânallâh! “Büyük bir hal!” [buyuruyor.]

Yürsilü aleyhim mine’l-fiteni. Görüyor Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kıyamete kadar olacak hadiseler onun gözünün önünde bir şey şeridi halinde hepsi malum.

Onun için diyor ki;

Sübhânallâh! “O halleri görüyor böyle. Vah vah!” *Yürsilü aleyhim mine’l-fiteni.* “Bu ümmetin üzerine öyle fitneler, öyle fitneler yağacak, gönderilecek ki.”

Yani yağmur, dolu, kar; taşlar da yağar bazen, kurbağalar yağar bazen, envai çeşit... Bunlar onun yanında hiç kalır. Taş yağsa bir şey değil. Fitne yağıyor. Fitne yağınca o fitneler gönülleri bulandırıyor. Müslümanlarda sevgiyi kaldırıyor ortadan, müslüman birbirini sevemiyor artık. Yan bakıyor ona. Ona yardım edeceği vakitte arkasını çeviriyor, “Bana lazım para!” diyor.

Onun için;

Yürsilü aleyhim mine'l-fiteni. Bu fitneler Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında nâzil olan değil. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in zamanı kadar büyük bir devlet olmamıştır.

وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

Ve esbeğa aleyküm ni'amehû [zâhiraten ve bâtineh].⁸

Nimetleri Cenâb-ı Hak o anda müslümanların, Peygamber *sallallahu aleyhi vessellem*'in üzerine bol verdi. O zamanki fitne değil. Peygamberin âhirete göçtüğünden hiç olmazsa bir 100 sene sonra vâki olan hadiseler ki bugün bin seneyi geçmiş, 1400. seneye basmışız. İşte bak fitne bugün bizi ne hale getirdi.

Bugün işte bir yerden geliyoruz. Kardeşler kadın erkek, çırılçıplak denizin içerisinde yaşamakta. Kadın erkek! Avret, biliyorsunuz göbekten diz kapağına kadar. Nerede olursan ol, göbekten diz kapağına kadar olan yer av-

⁸ 31/Lokman, 20.

rettir. Oradan herhangi bir yerin açık olacak olursa avreti açılmış bir insan gibidir. Avretin açıklığı ne kadar büyük bir günahsa, bugün bu artık avret meselesi ortadan kalkmış durumda. Çok çirkin bir haller. Bunlar o fitnelerin tesiri altında kalan insanlar.

Bu fitnelere şimdi kar yağsa, yağmur yağsa, dolu yağsa bize tesir etmez. Çünkü elhamdülillah Allahu Teâlâ'nın hıfz u himâyesi olan mescidin içerisindeyiz. Binâenaleyh Allah demekten mahrum olan insanlar bu fitnelere düşerler. Allah diyen insanlar fitnelerden, bu caminin içerisindeki insanların mahfuz olduğu gibi mahfuz olurlar. Allah'a ibadet eden, zikrine devam eden fitnelerden mahfuz olur. Fitnelerin içine girmez, fitnelere kapılmaz. Ne çoluğunu kaptırır ne çocuğunu kaptırır.

Bir çoban bile koyununu kaptırmıyor da, sen nasıl babasın ki çocuğunu fitneye kaptırıyorsun bugün?

Bir çoban kadar kıymetin yok senin demek ki. *Sübhanallah!* “Peygamber taaccüp etti, ‘Nasıl olur bu?’”

Irsâlü'l-katri. “Yağmur nasıl böyle yağıyor fitneler de böyle yağdığı bir an olacak.”

O fitnelerin yağdığı anda Allah diyenler kurtulacak, Allah demeyenler yanacak.

Yine Cenâb-ı Peygamber ikinci bir hadisinde;

«سُبْحَانَ اللَّهِ! مَاذَا أَنْزَلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفِتَنِ! وَمَاذَا
فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ! أَيَقِظُوا صَوَاحِبَ الْحُجَرِ، فَرُبَّ
كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٌ فِي الْآخِرَةِ. حَمَّخَتْ عَنْ أُمَّ
سَلَمَةَ.»

*Sübhânallâh! Mâ zâ ünzile'l-leylete mine'l-
fiteni! Ve mâ zâ fütiha mine'l-hazâine! Ey-
kizû savâhibe'l-huceri fe-rubbe kâsiyetin
fi'd-dünyâ âriyetün fi'l-âhireti.*⁹

*Sübhânallâh! “Yine bir taaccup şeysiyle,
Cenâb-ı Hakk’ı tenzih ederekten.” Mâ zâ ün-
zile'l-leylete mine'l-fiteni! “Ooo, bu gece ne*

⁹ Buhârî, "Fiten", 6, r. 7069; Buhârî, "Edeb", 121, r. 6218; Buhârî, "Libâs", 31, r. 5844; Buhârî, "Menâkib", 25, r. 3599; Buhârî, "Tehec-cüd", 5, r. 1126; Buhârî, "ilim", 40, r. 115; Tirmizî, "Fiten", 30, r. 2196; Ahmed b. Hanbel, VI, 297, r. 26545; Ma'mer, *el-Câmi'*, XI, 362, r. 20748; İbn Hibbân, *Sahih*, II, 466, r. 691; Hâkim, *el-Müstedrek*, IV, 554, r. 8552; Humeydî, *Müsned*, I, 306, r. 294; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, XII, 421, r. 6988; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, IV, 465, r. 2821; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, XIII, 94, r. 10007; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXIII, 355, r. 833; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXIII, 356, r. 835; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXIII, 356, r. 836; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, II, 273, r. 1962; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, IX, 86, r. 9204; Taberânî, *Müsnedü's-şâmiyyîn*, IV, 261, r. 3225; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 787, r. 21410; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, XI, 116, r. 30843.

fitneler indi ya! Ne fitneler indi ya!” *Ve mâ zâ fûtiha mine’l-hazâine!* “Ne hazineler feth olundu.” *Eykizû!* “Uyananın, uyanın!” *Savâhibe’l-huceri.* Mescid-i Şerîf’in etrafında odalar var. O odalarda yatan fukara-i zuafâlar var. Onlara;

“Uyanın uyanın, kalkın! Bak neler oluyor!” diyor. *Fe-rubbe kâsiyetin fi’d-dünyâ âriyetün fi’l-âhireti.* “Dünyada âhireti kazanmayanlar âhirette çıplak olacaklar.”

Buradaki kâsiye, kisve bu üstümüzdeki esvap değil arkadaş! Üstümüzdeki esvap değil. Asıl kisvenin manâsı, Allahu Teâlâ’nın gazabından seni kurtaracak olan şeyler. Sen onlardan birisini giyinmediysen çıplaksın demektir. Öteki adam çıplak olduğu vakitte nasıl tâyip ediyorsan, Allahu Teâlâ’nın gazabının mucip olan hareketleri işlemekle sen de çıplak bir vaziyettesin.

d. Takvânın başı Allah korkusudur

Onun için bak şimdi;

«الْإِيمَانُ عُرْيَانٌ، وَلِبَاسُهُ التَّقْوَى»

*el-Îmânu uryânün ve libâsühü't-takvâ.*¹⁰

“İman çıplaktır. Çıplak adam nasılsa iman da öyledir.” *Ve libâsühû.* “O imanın esvabı.” *et-Takvâ.* “Takvâdır, Allah korkusudur.”

Allah korkusunu içersinde almayan insanlar çıplak insanlar. Çıplak insan nasıl herkes tarafından tâyip olunuyorsa, takvâdan mahrum olan [insan da mânen çıplaktır ve tâyip olunur.]

Takvânın başı [Allah korkusudur.]

Cenâb-ı Peygamber *sallallalu aleyhi ve sellem* üç defa;

اتقوا الله فى الصلاة

İttekullahe fi's-salati. İttekullahe fi's-salati. İttekullahe fi's-salati. “Namaz hususunda Allah'tan korkun. Namazınızı ikame ediniz.” diyor.

Namazınızı ikame ediniz, nedir bu dünyaya bu kadar bel bağlamak?

Mal biriktir biriktir...

¹⁰ İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, VII, 191, r. 35235; Hakîm et-Tirmizî, *Nevâdiru'l-usûl*, II, 207; Deylemî, *el-Firdevs*, I, 112, r. 379; İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, 63, 389; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, I, 40, r. 87; Harâitî, *Mekârimü'l-ahlâk*, I, 109, r. 304.

Karun'u bilmiyor musun sen yahu?

Kırk deve anahtarı vardı Karun'un. Kırk deve yükü anahtar anahtar! Demek kırk tane hazinesi var adamın. Kırk tane hazine değil, 40 deve yükü anahtarın hazinesi var adamda. Karun'un [sonunu] bilmeyen yok! Yerin altına, hâlâ gidiyor işte yerin altına. Yerin ucu bucu yok, gider!

E bizde ne bu hırs yahu?

Namaz yok, niyaz yok, ibadet yok, taat yok! Çalış bakalım, paraları topla biriktir bakalım. Cehenneme hazırlık yap.

Olur mu böyle şey!

Onun için Cenâb-ı Peygamber *sübhanallah!* [dedi.] Dedi ki;

“Kalkın, kalkın teheccüt namazları kılın.”

Bugün teheccüt namazını kılan kaç kişiyi bulacaksınız?

Bakınız Lut Gölü var ya, Lut Gölü. Lut Gölü'nde yaşayan bir kavim vardı. Lut *aleyhisselam*'ın oradaki kavmi, fakat fuhşiyata kapıldılar. Fuhşiyata kapıldılar, Cenâb-ı Allah onların yerini batırdı. İşte orada göl hasıl oldu. Orası battı orada bir göl hasıl oldu. Gölde işe yarar bir su da yok, acı bir su.

O zaman Cebrail *aleyhisselam* gelmiş de;
“Yâ Rabbi! Kırk bin mi 80 bin mi teheccütte müslüman var, namaz kılıyorlar onlar, gece namazı kılıyorlar. Bunları da mı batırayım?” demiş.

“Batır!” demiş, “Emrimi tut! Onların yeri âhirette ayrı olur ama bugün batmaya layık onlar.”

Onun için gece namazlarına kalkıp teheccüte davet ediyor Cenâb-ı Peygamber. Teheccüde davet ediyor.

Lillahi'l-Fâtiha.

Mehmed Zahid KOTKU

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

